

ми инстинктами людей, котры радѣ-бы въ сей способѣ докапати свою „патріотичну“ ревность, и то на всеман, котра сама, добровольно, на основѣ договорѣвъ поддалася, и котра едино учинила возможную вынѣшну могучьсть Россіи.

Яко немаловажный аргументъ наводятся ще и се, що народъ самъ — уважася яко „одинъ“; очевидно, що помимо сего, все таки потрібно рѣшнѣе заборонѣ и т. и., котры якъ разъ спинають, щобъ народъ такъ або инакше высказався. Тымчасомъ, якъ не шукаемо яко-небудь потверженія на се, що справдѣ народъ уважася себе „однимъ“, то есть, що справдѣ домагася, щобъ до него звертатися не его „простою“ мовою, а чужою, — що справдѣ радѣ-бы чимъ борше пріймати чужий „однѣ“ звичаѣ та обычаѣ и т. и., — потверженія сего аргументу нѣгде и въ нѣкотрыхъ частѣх не находимо. Такі тенденціи були нашому народови все чужими и неорозумѣлыми, не то щобъ они въ него выходили; они були чужими вже для того, що въ нѣчѣмъ не дотыкали дѣйствительныхъ потребъ народа. А впрочѣмъ, коли то могло-бы такъ вынародовлене статися фактомъ? Судачи въ живности нашего народа, мабуть ажъ тогда, коли-бы вже и сего языка не стало, котры именно мавъ-бы статися „спѣльнимъ“. Мовы переобразуются и змѣняються невинно, и то не послѣ якихъ-тамъ приписѣвъ и политическихъ планѣвъ, але послѣ своихъ власныхъ законѣвъ, котрыхъ рослѣджене — становить особну науку. Насильне вынародовлене нищать только живннну силу народа, спиная просвѣту, а користь може въ нѣмъ побачити хіба той, хто впередъ умысло помѣшася л итературный сепаратизмъ съ политичнымъ, або хто думася, що нагне послѣ свои головы исторію.

Новый проектъ уставы конкуренційной.

Вже во второкъ, на першѣмъ засѣданію ново-скиканого сойму має справодавцеъ соймовой комисіи конкуренційной, дръ Ритнеръ, внести справоданне той комисіи надъ торбчымъ внесенемъ выдѣлу кравого, змѣняющимъ дотеперѣшну уставу конкуренційну, ухвалену соймомъ кравымъ и санкціоновану цѣсаремъ д. 15 септіа 1866 р. Выдѣлу кравый предложивъ бувъ минушого року соймовой сѣбѣ проектъ, въ котромъ повиправдувавъ досыть далеко сягаючі змѣны супротивъ теперѣшного стану; комисіи конкуренційна уважала ѡтповѣднымъ большу часть тыхъ змѣнъ всевѣмъ закинути и поробила только досыть невзначай поправки въ обовязуючі доси уставѣ, такъ що анѣ нашѣ громады анѣ священники великою пѣльги въ того нового проекту надѣяться не можуть. Щобъ дати належае понятые о донеслости и практичности тыхъ змѣнъ, мы переглянемо ихъ ту послѣ двохъ головныхъ группъ, на які природно розпадаеся устава конкуренційна, а именно: 1) приписы що до престаций церковныхъ и 2) приписы що до комитетѣвъ церковныхъ.

1. Престация церковной.

(§§. 1—12 дотепер. уст., §§. 1—13 проекту комисіи конкуренційной.)

Обовязокъ поношенія выдаткѣвъ на будованье, удержуванье и нараву церковей и бу-

дынокѣвъ парохіальныхъ, на закупъ грунтобъ подѣ та будовы, на закупъ и удержуванье приладѣвъ и знадѣбъ церковныхъ, а въ концѣ выдаткѣвъ ѡбжучихъ, потрібныхъ при ѡтпирѣннѣ богослуженія (на свѣтло, кадила, вино, оливу и т. и.) вкладае дотеперѣшна уставу конкуренційна на чотыри категоріи контрибуентѣвъ, — а именно 1) на фондѣ церковный, повстаючій чи то въ фундаціи, записѣвъ и ерекціи, чи въ доходѣвъ ѡбжучихъ (за свѣтло, подѣвонне, доходѣвъ въ пушки и пр.), 2) на парохѣ, 3) на патрона, маючого право презенты и 4) на парохіанѣ. Та самы чотыри категоріи контрибуентѣвъ безъ нѣякихъ основныхъ змѣнъ въ пропорціи ихъ уплатѣ задержуе и новый проектъ, и для того мы, не входячи на разѣ въ оглядъ дробныхъ рѣшнѣи мѣжъ давною, а ново провектованую уставою, приглянемоъ попередъ всего, въ якомъ размѣрѣ повыси чотыри категоріи поносятъ тагары конкуренційны.

Властиво кажучи, фондѣ церковный самъ обовязаный послѣ §. 1 и 2 поносити все выше названнѣ тагары, а прочѣ три категоріи мають поносити лишь остаючу решту. Та только бѣда, що та „решта“ авчѣявно значить только, що и цѣлѣтъ, бо фонды церковны при нашихъ церковяхъ авчѣявно такъ малѣ, що заведло выстарчають на покрытѣ одной частинки потребѣ церковныхъ, а именно на покрытѣ ѡбжучихъ потребѣ, сполученыхъ съ ѡтпирѣннѣ богослуженія. Що и уставодавецъ въ р. 1866 видѣли се ясно, доказуе именно §. 2 уставы, котры розпоряджуе, що въ разѣ, коли-бы ѡбжучі доходы церковны не выставали на покрытѣ ѡбжучихъ потребѣ церковныхъ, можна на тую цѣль брати грошѣ навѣтъ въ закладовыхъ капиталѣвъ церковныхъ (фундаціи, облигаціи и т. и.), только, розумѣяся, съ захованемъ дотычныхъ приписѣвъ о продажи майна церковного. Ще яснѣйше бачуть недостаточность властиво-церковного фонду навѣтъ на покрытѣ ѡбжучихъ потребѣ при богослуженіи членѣ теперѣшной комисіи конкуренційной, коли въ §. 2. своего проекта, не допускаючи нарушенія основного капитала церковного, нѣтомѣтъ вставляють приписѣ §. 12. давной уставы, розпоряджуючій, що коли ѡбжучі фонды церковны на покрытѣ дробныхъ потребѣ церковей не выстарчають, повиннѣ парохіане на тую цѣль уплатити рѣчно певну гуртову суму, въ квѣтѣ що найвыше до 100 ар.*) Приписѣ сей дуже добре характеризуетъ ѡбдноту нашихъ церковей и церковныхъ фондѣвъ и вже въ самого початку каже догадуватися, на чѣихъ то плечехъ тяжить най-

*) Устава въ р. 1866 въ §. 12. мѣстила дивовижный куріозъ, признаючи суму того додатку въ костелахъ лат. на 100 ар., а въ церковяхъ русскихъ только на 50 ар., хочѣ ѡбжучі потреби церковей въ обрядѣ греч. коли не больші ѡт латинского, то певно однаковы. Приписѣ той бувъ однимъ зъ очевидныхъ доказѣвъ того упослѣдженія нашего обряду, съ якимъ шляхта польска ѡт давна звыкла насъ трактувати. Теперѣшний проектъ зовѣмъ осправедливо зносить оу давоглядну рѣшнѣю.

больша частина цѣлого тагару конкуренційного.

Але хто се есть той першій контрибуентъ? Ѳтки береса той, якъ мы бачили, досыть митологичный „фондѣ церковный“? Анѣ давнѣйша, анѣ ново-провектована уставу нѣчого о томъ не говорятъ; за то шематизмы дѣцевальны поучають насъ, що фонды та складаются 1) въ записѣвъ и фундаціи побожныхъ вѣрныхъ, переважно селянѣх, а въ малѣй части такожь давнѣйшахъ пандахъ, и 2) въ облигаціи правительственныхъ на досыть малѣ сумы, походячихъ переважно въ р. 1811, коли то на потребности военнѣ забирано въ церковей всякѣ срѣбнѣ та золотѣ предметы, неразѣ дуже старинной и майстерной работы, котры теперъ не только за дѣла металу, якъ за дѣла работы мали-бы неразѣ величезну вартѣсть, — забирано такожь звоны въ звонницѣхъ, и ѡцѣнувавши все тѣ рѣчи послѣ ваги металу, выдано на ихъ вартѣсть (тай то дуже значно ѡбскубано) облигаціи нужденно опроцентованнѣ для церковей. Якъ бачимо, все тѣ фонды мають остаточнае свое жерело въ хлопскѣй кишени, не говорячи вже о ѡбжучихъ доходахъ, о грошехъ карныхъ, складаныхъ на церковей, и о доходахъ братствъ церковныхъ, котры такожь майже выключно идуть на свѣтло церковне и инші того рода потребности.

Другій контрибуентъ поносячій частину тагарѣвъ конкуренційныхъ есть парохѣ. Престация его вказуе давна уставу въ §§. 3. и 4., а свѣжій проектъ въ §§. 4. и 5. въ способѣ принципиально зовѣмъ вѣднѣй, а рѣшнѣи только въ деякихъ подробицахъ. Попередъ всего парохѣ не має зовѣмъ нѣякою престацияю причинюватися до выдаткѣвъ на церковей, а причинюеся только въ певнѣй мѣрѣ до выдаткѣвъ на будынки парохіальны. И такъ обовязаный парохѣ послѣ §. 3. (вглядно 4.) самъ своимъ коштомъ будувати и удержувати будынки господарскѣ въ добрахъ табулярныхъ або ѡтрубныхъ ѡт парохіи (probostwa) ѡблваркахъ, належачихъ до его дотации, але то лишь тогда, коли доходѣ въ парохіи (probostwa) покрывае его конгруу и коли нема иншихъ жерелъ, назначеныхъ на тую цѣль. Дальше обовязаный парохѣ до наравы будынокѣвъ парохіальныхъ и господарскихъ, коли въ тыхъ будынкахъ черезъ его власну вину, недоглядъ або недбалѣсть зробилася яка шкода. Въ концѣ належитъ до него покрыванье всякихъ меншихъ выдаткѣвъ и наравѣкъ, якъ то: вставлюванье шибѣ, ѡблене, наравѣ печей, оплата коминарямъ, наравѣ дверей, замкѣвъ, рамъ ѡконныхъ и менші наравѣкѣ даху, съ тымъ застереженемъ, щобъ сума всехъ тыхъ выдаткѣвъ послѣ давной уставы не переносила 15, а послѣ нового проекта 20 ар. Коли-жъ сума тая буде больша, то парохѣ обовязаный покрывати еи въ власной кишени только въ такѣмъ разѣ, если чистый доходѣ ѡго бѣдай о 100 ар. есть вышій ѡт належачоися ему конгруу. Кто покрывае тѣ выдатки въ томъ разѣ, коли чистый доходѣ парохѣ не дорѣвнуе сумѣ принадлежно ему конгруу (якъ

у насъ у большоу части священниковъ бывае), каже. Очевидно, тогда выдѣтъ еще на громаду. Але въ якой пропорціи?

Якъ бачимо, устава давна и нова въ якимъ дивнымъ, неприроднымъ способѣ обминае той случай, коли фонды церковны не выстарчатъ на покрыванье приписѣвъ выдаткѣвъ, — але въ то тымъ уважнѣйше вымаеся такими случаями, коли доходы священника больші нѣмъ его конгруу. Въ тыхъ разѣхъ священникъ обовязаный выдѣлати на поглядъ на наравѣкѣ и выдатки ще и ренційный, а именно ѡтъ надвышки на конгруу 100 (послѣ нового проекта 200) ар. 3%, ѡтъ надвышки не переносачоу 200 (послѣ вышки 8%. Новый проектъ приносить тую вартѣсть улещенне, а именно постановляе, що коли-бы изъ тыхъ, парохѣвъ, парохѣвъ, дѣяныхъ оплатѣ, вырѣбъ капитала, котры вало забезпечивъ-бы кошты удержанія таправы будынокѣвъ парохіальныхъ, то политично може увѣльнити парохѣ ѡтъ консенсуальныякой-бы часѣ, доки той капиталъ не вычрѣпанъ, дай то Боже дожити до першого случая такоу увольненя!

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛИТИЧНЫЙ.

Австрійско-Угорска Моноархія.

(Выборы изъ куріи большоу властности в Септіи), ѡбшувшася для 26 н. с. септіа сѣбѣявно, яко можна було предвидѣти, совершенною побѣдою сторонництва либерального надъ консервативными. — Соймъ стирійскѣ складася въ 64 членѣмъ; зъ нихъ належитъ 38 до оторинанціи нѣмецко либеральной, 13 до партіи консервативной, 4 мандаты знаходяться въ рукахъ квалитѣвъ селянского союза, а 8 въ рукахъ квалитѣвъ. Въ порівнанію съ давнѣйшимъ соймомъ автономности позыокали загаломъ 2 мандаты, а Славенскѣ одинъ. — Маршалкомъ сойму стирійского именованый гр. Аманъ Киббергъ.

(Въ хорватскѣмъ соймѣ) справа ополченя громады Банія въ Карлштадтѣмъ дала пос. Дядю Старцевичеву случайность выкликати певнѣй скандалѣ. Онъ назвавъ соймъ згѣднымъ прѣблещемъ „буда“, а коли его президентъ прызвалъ по порядку, заявивъ Старцевичъ, що соймъ не вѣслугуе на поважане, бо не отонгъ самъ о себѣ честь и выслугуеся Мадьярамъ. Президентъ дѣянивъ и прызывавъ безѣдника до порядку, а гдѣ Старцевичъ мимо сего говоривъ, перебралъ расѣданье, поставивши внесенне на выключенне Старцевича черезъ 6 засѣданъ зъ сойму.

(Противъ антисемитѣвъ). Згрожденне прѣтестантѣвъ, що теперъ ѡбшуваетъ свои наравѣ въ Пештѣ, рѣшила оногда прѣтестъ противъ рудантисемитского и заявило, що потягне до ѡтѣчальности всехъ духовныхъ прѣтестантскихъ, котры въ якой небудь способѣ оказались-бы прѣхильными сему рухову.

(Змѣна посольства американского въ Відни). „N. fr. Presse“ довѣдуеся, що теперѣшний посолъ

замыслу зручныхъ и ѡтважныхъ ридарѣвъ и ровставивши непостережено по бокахъ узбровну пѣхоту, увѣшли въ церковей, ѡтколопали домовану и ввѣли еи равомъ съ тѣломъ Александра — и той деповитѣ, довогъ пробувавшій въ ввѣзницѣ, ѡтдалъ свойѣ пани, ѡтдалъ батька дочкѣ, и положили его на святѣй земли — въ католицкѣмъ костелѣ. Зъ того поднялася велика ворохобня. Схизматична Русь, подбунтовувана своими попами, олечеными немевъ-бы-то за поруганье дому Божого, подняла тревогу, почала вѣбгачися во всехъ бѣкахъ и вѣростися. Червь ажъ такъ олютися, що кинулася на свою паню дѣдичку, и панѣ не була-бы уйшла страшныхъ рукъ розъяреной черни, коли-бы не охоронила еи двѣрска кѣнна, пѣхта и ридарска ѡтѣва благородныхъ студентѣвъ колегій. Схизматична лять була страшенна. Проводирѣ бунту ишли просто на шиблѣ, ишли въ огонь, готовѣ погубити тѣломъ и душею, абы лишь добулися до свои панѣ и помстятися на нѣй. Мѣжъ тымъ старосты поближкихъ селѣ прибули въ городъ съ свѣжими силами и бунтъ усмирили: одныхъ въ бунтѣвникѣвъ они убивали на мѣсци, другихъ вакувывали въ кайданы и тащили въ темницѣ; коли-жъ не стало вже кайданѣвъ и ланцюдѣвъ и не було вже мѣсци въ темницяхъ, то преступникѣвъ держали по домахъ. — Дѣло се розбиралося въ трибуналѣ. Тамъ тыхъ преступникѣвъ судили и ѡсудили: схизматичныхъ поибѣвъ выгнати зъ Острога; бунтѣвникѣвъ, вѣстаючихъ подѣ сторожею, засуджено на смерть ѡт меча; проводирѣвъ бунту и головныхъ дѣятелѣвъ засуджено на смерть черезъ четвертованье, ѡтѣченье рукъ, спаленье въ смолѣ, ломанье костей, колесованье и вдергье въ живыхъ шкѣры. Домы-жъ бунтѣвни-

кѣвъ наказано зрѣвнати съ землею, и мѣсца, де они стояли, посыпати солею. — Коли въ Острогѣ довѣдалися о томъ засудѣ трибуналу, плачь и рыданье поднялися по цѣлѣмъ городѣ. Богатѣ мѣщане предлагали по кілька тысячъ гривенъ за освобождѣ ѡтъ той кары. Бунтѣвникѣвъ, закованыхъ, повели въ замокъ, щобъ ѡповѣстити имъ засудѣ... але тамъ они учули милостивый декретъ свои панѣ: она казала рокувати ихъ и замѣтъ того, щобъ вести ихъ на мѣсца казнѣ, казала завести ихъ до фдальнѣ, простила имъ ихъ вину и угостивши, пустила до дому. Плачь перемѣнивсѣ въ веселѣсть; все выхажали милосерднѣтъ свои панѣ и тою ласкавостею еи многи заохотилися до св. уніи, але другі оцали при своей пустѣй вѣрѣ. Ясневельможна панѣ мала тую утѣху, що по выгнанію, на основѣ трибунальскѣго декрету, 46-ти схизматичныхъ поибѣвъ зъ острожскихъ мастѣкѣвъ, вѣра католицка почала ширитися, а схизматичный упѣръ почавъ поволи уступати, такъ що съ часомъ и простый народъ и навѣтъ самы попы приучилися до уніи. А для того, чтобы твердѣсть ихъ въ уніи была явна и всемъ видима, богѣбѣйна панѣ постановила, чтобы все попы во всехъ еи мастѣкѣвъ прѣзвчали въ ризахъ до Острога въ свято Божого Тѣла для участи въ процесіи и читали на славянскѣмъ языкѣ евангеліе на нарочно устроженныхъ ѡлтаряхъ. Обычай сей въ головныхъ еи городахъ заховуеся и до сегодня (1698 р.).

Такъ розказуять о томъ випадку біографы Анны-Алойзы, Бауиты ярославскѣй. Другі польскі писателѣ, передаючи той епиводе въ загалныхъ чертахъ вѣдно съ Бауитами, додаютъ до него деякі цѣкаві подробицѣ. Такъ послѣ свѣдоцтѣвъ, знаходччихся въ творахъ

„Genealogia XX. Ostrogskich“ и „Korona Polska“, тѣло князя Александра було побране въ Боговяленской церковѣ нѣчею въ передѣненъ праздника Пасхи. Народѣ, котрого богато було у внутрѣ церковей на пасхальной утревѣ, а ще большою окружало вѣнадвѣрнѣ стѣны церковей, голосно ганивъ безбожныхъ поступѣкъ свои дѣдички, але не предпринимавъ ще противъ ней нѣякихъ ворожихъ чинѣвъ а терпѣливо выжидавъ посвяченія принесеныхъ пасѣкъ. Въ той часѣ вертала въ ѡвѣтского костела сама Анна-Алойза въ каритѣ, съ довгимъ дугомъ и окружена своими гайдюками. Та треба було переѣхати черезъ мѣстѣ, що провадивъ въ замокъ, майже коло самого входу до Боговяленской церковей. Але тутъ стояли толпы народу съ пасками, а на приказъ очистити княжнѣ дорогу ѡтповѣдали крайнымъ непослухомъ. Роздранена Анна-Алойза приказала вѣбаникови ѣхати просто на народѣ по паскахъ. Той легкомысленный поступѣкъ еи выкликавъ той выбухъ народноу ворохобнѣ, о котромъ еказано выше. Народѣ страшенно ѡбуреный окруживъ кариту княжнѣ, въ одинъ мигъ закидавъ еи крашеними яйцами и хотѣвъ скинути еи въ мѣста въ глубокій рѣвъ. Бувша на-поготовѣ надворна милиціи вѣрѣла якимъ чудомъ спасти княжню ѡтъ розъяреныхъ мѣщанъ, котры вломилися були въ княжню въ саму палату, и только выстрѣлы въ оружія ѡтперли ихъ наваздѣ.

Вѣсть о той острожскѣй трагедіи быстро разоширивши по цѣлѣй полуденной Руси и наповнила сердца православныхъ глубокииъ сумомъ, а невѣстный укладчикъ Льѣвской Лѣтописи, на память будущимъ поколѣннѣмъ, записавъ въ свою хроніку ось що: „Въ томъ же (1636) року, на свята великодныи, въ недѣли

на понедѣлокъ, у Острогу, пани воеводина, дочка княжнѣ ярославской, пошедша до замку, казала грѣбъ ѡтворити, и добывши сѣкучу, где лежало тѣло ѡца ея, и кваала его вѣтѣ, котрове южъ было агнѣло, только кости; вѣторуки ввѣвши, казала ихъ помити и посылати ѡвѣтитамъ и ѡтвѣсти до Ярославѣ, до мѣста своей. И казала провадити изъ церковей, гдѣ Русь звывла, на память звитѣзаства Христа Спасителя нашего с кресгами, съ корогнами триумфѣ коло церковей ѡтпирѣвати, — абы съ того напасть на Русь чинити. И такъ учинили много злого христианства.“ Такъ думали православныи. А слабодушна Анна-Алойза, противѣ думала, що она зробила добре и богоудѣло дѣло тымъ, що: по-перше, оказала помѣчь своему покібному ѡтцу, перенѣвши его тѣло въ „проклятовъ“ землѣ на землю „свату“; а друге, що очистила свои мастки въ „схизматичной ереси“; а по третье, спасла ѡтъ вѣтѣн погибѣлѣй и придбала Богу богато душъ схизматичныхъ, прилучивши ихъ до уніи або навѣтъ до римского костела. Такъ само, безъ сумнѣвъ, глядѣли на все те и руководѣ Анны-Алойзы Бауиты, — а еи біографы, скѣпчивши ѡповѣданье о выше наведенѣмъ фактѣ, зачинають новую главу такими словами: „По убѣченнѣ такимъ неспѣвнѣннымъ способомъ роказана повыше трагедіи, ясневельможна фундаторка почала думати о дальшѣмъ розможженѣ сани Божою“. Се „дальше розможженѣ“ спочивали въ новыхъ щедростяхъ Анны-Алойзы для еи дитиница — ѡвѣтского колегійомъ, и въ предачи Бауитамъ всехъ мастѣкѣвъ, котрыми такъ щедро були надѣненѣ еи предѣлѣ православной церковей и монастырѣ въ ѡбшту маствостей острожскихъ.

(Дальше буде.)

Ходоки будиноків має незадовго рйшитися комісією, вибраною делегатами клира архієпархіального.

— Книзя Николая Черногородского именував університет св. Володимира в Києві своїм почетним членом. Ки. Николай, якъ звѣстно, написавъ патрістичну драму зъ черногородской исторіи.

— Заходами о. Юліана Величковского, душпастиря в Покровній и жертволюбіємъ тамошнихъ парохіанъ (всего 566 душъ) розпочалася 1882 р. в Покровній будова нової церкви зъ твердого матеріалу, а до кінця вересня 1884 вже укнчено и на патрона свого, на Рождество П. Богородиці, буде посвящена деканомъ о. Онискевичемъ, Митрополічій ординаріатъ высказавъ Воч. о. Ю. Величковскому и славнымъ громадянамъ Покровній повне признанье и похвалу.

— „Ustredni Matice skolek“ чешке шкільне товариство для закладаня чешкихъ шкіль народнихъ розвивуєть нынѣ такъ хорошо, що оъ днемъ 14 с. м. выказало пбвъ мліона ар. доходу и має 20895 членбвъ. Matice заложила вже в рбжихъ оторонахъ краю чешкі школы а одну зъ сихъ в Луковъ в Рудавахъ признало министерство провѣсти публичною. На сей рбкъ розписала Matice кілька мббцъ для учителбвъ и постановила завести одну школу в заходнихъ Чехахъ. Коли то и Руонны будутъ мати таку Матицю?

— П. староста Баранскій въ Долнѣ, збѣстивши перенесенимъ на старосту до Ропчацъ на Мазури, выдавъ д. 17 л. серпня „Okólnik“ до всѣхъ верхнихъ громадскихъ и начальниковъ общарбвъ двброкскихъ повѣта Долинского, в котрбмъ дакуе мешканцямъ повѣта „за оказуване przy kaźdej sposobności zaufanie do mej osoby“. Се „zaufanie“ мавъ п. Баранскій лишь у такихъ вббитбвъ, котрыхъ противъ утавы и противъ волб громадъ, якъ в Рысонатбмъ, Спасѣ, Цѣновѣ, Полянѣ и т. д., поробивъ вббтимами. У прочихъ-же жителбвъ и у священства руского п. Баранскій зовббмъ не мавъ „zaufania“, и власне тоє, а такожъ безтактнбсть и недостача политичного розуму були причиною, що гр. Тафеє, а посереду и ц. к. намббтництво перенесли его на Мазури. Руонны Долянского повѣта муєятъ бути лашъ влчній графови Тафеєму и ц. к. намббтництву за такий розумный и оправдливый поступокъ...

— Старосту зъ Яворова, п. Гута, запбзавъ до суду бурмистръ в Краковѣ, п. Фартухъ, о образу чести на сесіи вббтбвской в Краковѣ д. 7 л. серпня.

— Испыт зрблости в гимназіи в Бродахъ розпочався 25 липня и трєвавъ до 30 липня. Сбдало 26 абитуриентбвъ; мбжъ ними 3 приватноты. Руонны сбдали 4, а здали съ добрымъ успбхомъ: 1) Василь Левицкій и 2) Андрей Одержинскій. Одинъ Руоннъ має поправити одинъ предметъ по ваканціяхъ, а одного репробовано на новъ року. Ваканціи здало испытъ 17 а то: 11 Жидбвъ, 4 Поляки и 2 Руонны.

— В Берегахъ дольшнихъ в Самббрціи була лицитация грунту селянина Лецака. Сынъ лицитованого — якъ намъ пишуть зъ Самбора — кинувся съ ножемъ на вахмистра жандармеріи. Нбжъ пбйшовъ бокомъ по-при лбву грудь и перешивъ тблько шкбру. Лецака увязняли и бнъ збзнавъ, що до того намовивъ его жидъ Юдка, та що бнъ давъ ему навѣтъ нбжъ.

— На Мазурахъ, в повѣтѣ вбблицбмъ, було вже кілька случабъ розббйничного нападу на жидбвскі коршмы. Напастникбвъ годѣ познати, бо мажутъ лица саджею.

— Холера в Італіи и полудневой Франціи. Якій переполохъ запанувавъ в Спеціи, можна собѣ уявити, коли в несповна 24 годинахъ выхало зъ мбста 4.000 людей. Каждый втбкає куды и якъ може. Одай выббдять желбзницею, и дворець желбзниця переповнены утбкачами; другі зновъ ратуються на кораблѣ або выббдять возами, бриками, а инші таки пбшки. Половина оклепбвъ и кра-

ниця позамыкана. Наиббльше переполоху нарббляло то, що пошесть появлясь дуже нагло и въ невзычайной оибѣ. Всѣ роббтнб позамыканы и роббтники дбстали позволенье вертати домбвъ ажъ до дальшого приказы. До 25 с. м. рано выхало зновъ зъ мбста 2.000 людей. На поббдѣ, що того дня выхавъ в Спеціи до Генуи, занедужали 4 особи на холеру. Недужихъ полишено заразъ на дорогѣ пбдѣ бтпвбдною оибкою, а вагоны бтчеплено и спалено. Доси померло в Спеціи бтъ часу, якъ появилася пошесть, всего 97 особъ на холеру, а бтъ 24 до 26 с. м. 17 особъ. Холера появилася дальше в Туринѣ, де померло 27 с. м. 7 особъ, в Кольно померла 2, в Бергамо 8, а в провинціи Кунео на 30 занедужавшихъ 10 особъ. Дальше померло на холеру в Масса Каррара 5, в Пизѣ 3, в Камбонассо 7, в Сант-Теренціо 1 и в Пармѣ 1 особа. Холера появилася такожъ и в Неаполю, де 27 с. м. занедужали 3 особи, а 2 померли. — В полудневой Франціи выступись холера зновъ сильбйше; оимъ разомъ вже в департаментахъ лежачихъ в Пиренеяхъ и в мбстахъ Есѣ и Авиньонѣ. В департаментѣ вхбднхъ Пиренебвъ померло 26 с. м. до 24 годннъ 25 особъ, а в Авиньонѣ було до 25 с. м. 72 случабъ смерти на холеру. Пошесть явилася такожъ и на Корсицѣ; в Андреа д' Орчано коло Аяціо умерли 4 особи. В Тулонѣ и Марсильи проявлєся холера наиббльше мбжъ тми, що повернули недавно до сихъ мббтъ, думаючи, що пошесть вже щєзла. В Марсильи були 27 с. м. 4, а в Тулонѣ 3 случабъ смерти на холеру.

— Дрббнй вѣсти. Маршалокъ кр. дръ Зыблякевичъ повернувъ вже до Львова. — Архикнягъ Стефанія знаходится зновъ в огаиѣ благословенбмъ. — Епископа болгарского Теофила Гудбє замордувала коло мбста Лазарополя его власна ескорта. придана ему властею для безбеченства. — Ко. Найбургъ, профессоръ в Бережанахъ, именованый катихитомъ при польской IV гимназіи у Львовѣ. — Рада мбста Пбдгаецъ ухвалила одну головну уліцю назвати именовъ своего нотаря: „Ulica s. k. notaryusza Michała Borowskiego“.

Вѣсти Архієпархіальній.
Зъ АЕпархіи Львовской.

Президія ц. к. намббтництва годится на каноничну инстатуцію о. Валерія Ганкевича на кап. вбблбвцѣ, дек. зборбвского.

Отпущеній зъ Аепархіи львовской о. Павло Крушельницкій, архикатедральный викарій у Львовѣ, одержавши увбрене, що буде принятый до епархіи перемыской.

НАУКА, ШТУКА И ЛИТЕРАТУРА.

— Кобзаръ Тараса Шевченка съ портретомъ его выйшовъ вже в новбмъ выданю и продается в Книжнбмъ Магазинѣ В. В. Дяконова в Києвѣ. Цбна безъ пересылки за примбрникъ на звычайнбмъ папери 75 коп., на велиновбмъ папери 1 руб. 50 коп., а въ роскошной англійской оправѣ, золотообрбзный 3 рублѣ.

Аптика РУКЕРА во Львовѣ

1009 (78—?) поручає

препараты зъ гумы и выробы кавчуковой для потребъ хирургичныхъ и иншихъ подобныхъ.

Якъ заводити Правды на ладъ закомарской Правды?

Розказавъ Данило Тяничкевичъ, духовный Закомар. я. Накладомъ „Батькбвщины“. Цбна 10 кр., а почгою 12 кр. Дбстати можна черезъ редакцію „Батькбвщины“.

Подяка.

Уподобалося Всемогущему и мене своєю рукою дбкнути, та день 25-тый серпня записати кровавыми слезами въ мббѣ сердце. Въ дню бо тбмъ поклякнвъ Оиъ передъ себе мою найдорозшу жену Лукію въ 27-бмъ роцѣ житя ей, котра лишила мене безталаннымъ вдбвцемъ, а сына своего сиротою. Въ превеликбмъ тбмъ горю правдивою потбхою для моего зболбгого сердца було сочувство Отцбвъ духовныхъ, соубдбвъ и парохіанъ, не тблько тепербшнихъ, але и давбйшихъ. Почуваюся тому до обовязку выказати прилюдну подяку Воч. и Преп. Отцямъ: совбтнику консисторскому декану Роздбльскому и пароху Николаева Стефану Хоминьскому и его честной женѣ; мбстодекану щирецкому и пароху мбста Щирца Тешевскому, о. Любинецкому зъ Сорокѣ, о. Стефановичу зъ Дмитря, о. Пбдлбсецкому зъ Добрянѣ, о. Цбпановскому зъ Бродокѣ, о. Модєстови Хоминьскому зъ Демянѣ, о. Царєви зъ Гумєнцѣ, о. Хоркавому зъ Малошовичѣ, о. Левецькому зъ Поляны, о. Яцшину сотрудинику зъ Щирца, и о. Домбровскому катихитѣ лат. зъ Семенбвки, за ласкаву участь при похоронахъ. Вамъ же Отче Шухевичъ зъ Красова и Вашбй честной женѣ за песену пбтбу почасъ довгои и тяжкой слабости покбйницѣ и за заняте при похоронахъ особувавъ складаю по дяку короткими но щирими словами. Богъ най бтвертає бтъ Васъ всяке горе, по котрбмъ сердце Ваше плакало бы, якъ мое теперъ плаче. Отцу Завадскому, сотрудинику зъ Толцова, дякую за щирѣ та прекраснй слова надъ могилою выголошенй. Правда, ахъ правда, що зникла цвѣтка моего житя. Пану Горакоскому, учителєви зъ Красова и его ученикамъ за хоральный до глубины трогачуи спбвъ, котрымъ правдиво звеличили сумный обрядѣ. Знакомымъ и Другамъ, не меньше же и давнымъ парохіанамъ зъ Поляны, котри своимъ численнымъ присутьемъ правдивою утбхою сердце мое наповнили, моимъ добрымъ парадіанамъ и братству церковному, колонистамъ Хорсона нового и всбмъ присутнымъ похорону дякую, щиро и сердечно дякую за збдану ласку.

Хорошо 28 серпня 1884.

Володимиръ Голинатый, мужъ покойной; Олесъ, сынъ.

Кблькохъ ученикбвъ

на станцію, харчѣ и опѣку рускій священникъ, сотрудиникъ при одабѣ зъ церквей львовскихъ.

Мешкає при улицы Лычанбвской, ч. дому 64. (5—?)

Учитель домовый

Русинъ, съ кблькалѣтною практикою глядитъ лекціи на селѣ въ рускбмъ домѣ. Лекцію такую може обяжи на часѣ необмєженный. (3—3)

„Скошенный цвѣтъ“

образокъ зъ галицкого житя
Василя Барвѣнка.
Цбна 1 зр., съ пересылкою 1 зр. 20 кр.

Дбстати можна въ администраціи „Дѣла“ або въ книгариі Ставропигійской.

Обвѣщенье.
ВЪ бТДБЛЕНЮ ЗАСТАВНИЧбМЪ ОБЩЕГО РОЛЬНИЧО-КРЕДИТОВОГО ЗАВЕДЕНІЯ для Галичины и Буковины

ВЪ власнбмъ домѣ ч. 8 при ул. Орменьскій бтбудєся д. 3 л. вересня 1884 и въ дняхъ слбдующихъ въ години урядой перєдъ-и полудневй

ПУБЛИЧНА ЛИЦИТАЦІЯ

запавшихъ по день 31 л. мая 1884 а не выкупленныхъ ставбвъ, а именно: дороговбнностей, корабельныхъ, образбвъ, товарбвъ мануфактурныхъ, предметбвъ до убраня и постелѣ и др. глхъ выроббвъ.
Львовѣ дня 1 (13) серпня 1884.

ДИРЕКЦІЯ.

ПОМОСТЫ КАМЪННІЙ

именно Mosaic, Terrazzo, Granito и Bѣton

АРНОЛЬДЪ ВЕРНЕРЪ

у Львовѣ черезъ техничного управителя

Джівані Дзуліані.

Особливо практичній для церквей, вѣ найрбжнородибйшихъ краскахъ и преутныхъ фигурахъ.

На жаданье можутьъ бути предложєнъ докладныя взоры съ цбнникомъ.

Складъ фабричныхъ красокъ, лякербвъ, покровбвъ, прудуктбвъ хемичныхъ заразомъ и торговля матеріалами

ГИВНЕРА и ГАНКЕ

1104 (67—?) во Львовѣ, Ринокъ поручає

Краски олійній

завсбмъ готові до ужитку, до мальованя дверей, бконѣ, помостбвъ, даховѣ, домбвъ, огородовыхъ зварядбвъ и господарскихъ, зварядбвъ рольничихъ и т. д.

КРАСКИ олійно-лякеровой и бурштиново-лякеровой

масу до запусканя помостбвъ, власного выробу, найлбпшого рода лякеръ до помостбвъ, лякеръ до шкбльныхъ таблицъ найдобрбйшй

лякеры повозовй правдивой

англійскй зъ фабрикъ Wilkinson, Newwood and Clark въ Лондонѣ, вського рода лякеры до роббты екутрьшнихъ, англійскихъ, дерєва, жєстєва и шкбръ.

Краски сухй всякія роды:

англиновй, до крашеня лєщъ матерій, друкарскй, бронзы (водотый порошокъ), золото въ аркушахъ, ростиный въ плынѣ, для переплетничкбвъ, тушовй акварелєвй въ гуаичкахъ и лѣсочкахъ, акварелєвй вохкй въ трубочкахъ и мушляхъ, до мальованя порцєллєна, олійный въ трубочкахъ до роббты артистичныхъ.

Средства до рєгушованя, олійки и верникои до роббты артистичныхъ, пензлѣ, малйрскй полотно, пєлєты сталюги и всякй приборы до мальованя и рисованя.

Артикулы для фбльварнбвъ:

Смаровило до желбзныхъ осєй, ббмъ ужитку, Товищъ до оружия. Лякеръ до роббты корабельныхъ и мбждичєй.

Чорнило до шкбръ.

Аретурєла до консервованя шкбръ и др. Все по найббдєшещій цбнникъ цбнники спеціальный на жаданья вѣдѣ и глаго.

При замовленнѣхъ за шкбръ, тою проєктєю о приемыше плати, котра выстарчала-бъ хочъ въ чєньє тэмъ и навалѣ коштбвъ, поспбчь на слугбй необбрана посылки. бтбтъ осєни року 1884 въ мбсєнбмъ домѣ Ринокъ ч. 8.

20 процентъ за машину до шитя.
72 пейсатыхъ агентбвъ звивасєя черезъ цблый рбкъ по краю и предкладає нашбй легковбрий публицѣ машины до шитя на раты, блягує при тбмъ своимъ жаргономъ, що то машины оригинальней американыскй и що тѣ машины получали на выставѣ амстердамскбй дипломъ почетный и т. д.
Все то фальшь и бляга!
Але дячого тѣ агенты такъ неутомимо уганяють по краю и такъ блягутъ? — бо дбстають за то 20 процентъ бтъ той квоты, котру подписаво имъ на реверѣ за машину.
Прощу почислити кблько проценту платитъ нашъ ббдний край лишь самымъ агентамъ машиновымъ.
Рахунокъ простый. Бєтъ ихъ 7, каждый агентъ спродаєть рбчно черєзъ свою блягу шо наимєнше 50 машинъ, а перєбчєна квота спродаван машинъ 60 зр., а зъ той квоты получає агентъ 20 процентъ.
Памятай поважаний читателю, шо лишь та фирма може платити агентамъ 20 проц., котра дає дуже ляхъ машинъ за грубѣ грошѣ.
Такъ само дбєся съ образами, годннниками и тысячами другихъ рбчей.
Щобы разъ зробити конєць такому страшному вывыскуваню нашон публики, поставивши в бтъ нового року держати на складѣ 3 роды машинъ до шитя Зингєра, т. е. зъ трєхъ рбжихъ фабрикъ по цбнахъ найпреступнбйшихъ.
Машины Зингєра нбжнй съ найнов. полбпшенями по 68, 55 и 45 зр.
Машины Зингєра ручнй по 48 и 38 зр.
Раты тыждневй 1 зр., мбєсячнй 3 зр., кварталный 12 зр., готовкою же о 10% дешєвше.
ГВАРАНТІЯ 5 ЛѢТЪ.
Въ виду новой утавы промышленности, шо якъ разъ выббшла въ житѣ, всяка зб стороны агентбвъ оббщєвана гварантія и выправа устає.
Іосифъ Іваницкій механикъ и влєтитєль торговлѣ машинъ. Львовѣ, готєль Жоржє.
Принятй въ замбву машины уживанй, бтпрєдую по той самбй цбнѣ по якбй и прїимивъ, т. в. ручнй бтъ 3 до 12 зр., вохкй бтъ 5 до 15 зр. 1103—22 ?